

Milí misijní priatelia, tohoročná zimná Veľká noc nám aj "predčasne" priniesla všetky veľké sviatky Nanebovstúpenia Pána a Zoslania Ducha Svätého na mesiac máj, ktorý je neodmysliteľne spojený s Pannou Máriou. Je to výnimočná možnosť, aby znovu vyvrátil zbytočné pochybnosti ohľadne prehnanej mariánskej úcty, z ktorej neraz katolíkov obviňujú ostatní kresťania, ba aj sami "moderní" katolíci.

Ako je z niektorých momentov Evanjelia jasné, Panna Mária bola svedkom mnohých udalostí Ježišovho verejného života. Bola prítomná aj vo večeradle s učeníkmi pri zoslaní Ducha Svätého, teda v deň, ktorý sa viac-menej pokladá za začiatok Cirkvi. Je to pochopiteľné, keď maličké spoločenstvo ustrašených apoštol sa v jeden deň rozrástlo o tritisíc duší, keď tí istí apoštoli vyšli v Sile Utešiteľa svedčiť o Ježišovi Kristovi -Synovi Božom, Mesiášovi. A Mária, hoci sa o nej viac nepíše, je tam, na samom začiatku, aby uskutočnila to materské poslanie, ktorej jej Syn zveril pod krížom. Nedá sa teda obísť nepovšimnutím Tá, ktorá v skutočnosti v tichom orodovaní stojí za každým z nás. Ako Matka totiž ináč ani nemože - z lásky k Prvorodenému a jedinému telesnému Synu, nemilovať jeho bratov a sestry, teda jej deti. Ja sám, sa nepokladám za obzvlášť veľkého mariánskeho ctiteľa, tým viac ma rozčuľuje pomýlená nábožnosť. No čo je fakt, to treba povedať. Mária je skutočne Matkou každého jedného z nás, je Matkou Cirkvi, Učiteľkou kresťanov a Kráľovnou všetkých cností. A keď môžeme matkami nazývať aj naše krstné mamy, ktoré nie sú našim telesnými rodičmi, ale duchovnými, tým viac Božiu Matku, ktorá skutočne bdie nad duchovným životom svojich detí. Alebo skôr na týmto

životom plače, ako o tom možno čítať z rôznych jej posolstiev a zjavení?

Niektorí veriaci namietajú, ba sa dokonca odmietajú modliť Bohorodičné modlitby s tým, že im netreba cez nikoho chodiť k Bohu, no mať k nemu "priamu linku". Je to argument krývajúci na obe nohy - duchovnú i ľudskú. Duchovná slabosť argumentu spočíva v nepochopení Spoločenstva svätých a väzby, ktorú máme s nimi. Je jasné, že Boh sám a prvý počuje naše modlitby, lebo ako jediný ich vidí a j nevyslovené v hĺbke našich duší. No vykúpení bratia a sestry tiež majú hlboký a láskyplný záujem o naše dobro. Sami možno nemôžu nič urobiť, veď koná vždy Boh. No zato oni Ho môžu a chcú chváliť. A ak Boh vypočúva modlitby adresované k nim, oslavuje nielen svätého, ale seba a milosť, ktorá našla takú krásnu odozvu v živote svätca. V skutočnosti v nebi nejde o ofis, kde vás posielajú z kabinetu do kabinetu, ale o jedne veľké, bijúce srdce, ktoré čím viac je vzývané a oslavované v jednotlivých jeho "bunkách" (oslávených), tým viac bije. Boh nikoho nepotrebuje, nijakých prostredníkov, ani sekretárky. No on je Láska, a láska sa chce vždy dávať a deliť. Preto to aj robí, delí sa starostlivosťou o všetkých, hlavne tých, kto ešte nedosiahol nebeskú radosť.

Ľudský argument zlyháva na akejsi forme pýchy, akoby sme my boli tí veľkí svätí, ktorí sa v mystických zážitkoch priam "dotýkali" Boha. No oni do toho museli dorásť a žiť Bohom nie na desať, ale stodesať percent, čo sa takto argumentujúcim isto nedarí. Príklad a orodovanie svätých nám jednoducho chce pomôcť prekonať tie ľudské problémy, ktorí už mnohí do nás zakúsili a rozlúskali. Okrem toho si vždy hľadáme nejaké vzory, veď na Boha predsa len svojim biednym životom a skúsenosťami nestačíme. Boh to vie, preto posielal svätcov, ktorí sú nám ako obyčajní ľudia bližšie. Nie oni niečo v živote dosiahli, ale Božia milosť s nimi, pretože jej nebránili. A tak aj Panna Mária, ktorej sa dostala najväčšia milosť a česť, preto je Bohu i ľuďom osobitne blízka. Spokojne sa teda utiekajme k Nebeskej Matke s prosbou o orodovanie, veď od nej je čomu učiť sa: byť neustále v Ježišovej blízkosti, utešovať v utrpení, trpezlivo a v dôvere čakať na dobrý koniec, nezúfať si, byť skromným a pokorným. Ostatné tituly, hodné nasledovania, ospievala Cirkve v mnohých hymnoch a litániách.

Milí čitatelia, dúfajme, že máj už bude nakoniec teplým mesiacom po tak dlhej dobe zimy. A ak by aj nie, nie fyzický oheň dáva teplo, ale duchovný, ten, ktorý máme v srdci, odkiaľ by mal žiariť a zohrievať všetkých dookola. Ak sa zatvára a horí len pre seba, bude zbytočné hovoriť o máji – mesiaci lásky, a o láske vôbec. Pre nedostatok vzduchu a tuchlotou egoizmu oheň zhasne, a srdce ostane kamenne chladným.

Najlepším príkladom teplého a ľúbiaceho srdca je materinské, ktoré nepozná hraníc v rozdávaní a starostlivosti. Nezabudnime v tento mesiac, na tie, kto nás touto láskou obdarováva, všetky ženy, matky, sestry, ktoré pre svojich drahých obetujú celé seba. A aj na Tú, ktorá je ich Kráľovnou.